

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 03, 2016

Nummer 3, 2016

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof van Justitie van de Europese Unie

[Hof van Justitie van de Europese Unie, ECLI:EU:C:2016:759](#) 11-10-2016

Raad/Italië

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2016:4845](#) 02-11-2016

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:4310](#) 01-11-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:8777](#) 01-11-2016

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:4251](#) 26-10-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:8130](#) 11-10-2016

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2016:4066](#) 08-09-2016

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2016:9098](#) 04-11-2016

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2016:8380](#) 03-11-2016

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2016:4839](#) 02-11-2016

X/Bethesda ziekenhuis en Y

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2016:6809](#) 01-11-2016

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2016:7003](#) 28-10-2016

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2016:4139](#) 27-10-2016

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2016:4149](#) 25-10-2016

werknemer/(materiële) werkgever

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:5718](#) 25-10-2016

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2016:4641](#) 19-10-2016

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:5780](#) 17-10-2016

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:5852](#) 12-10-2016

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2016:8035](#) 31-08-2016

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2016:4198](#) 03-11-2016

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2016:4117](#) 27-10-2016

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2016:3853](#) 05-10-2016

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Noord-Nederland](#) 12-10-2016

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Rotterdam](#) 02-11-2016

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Gelderland](#) 01-11-2016

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Rotterdam](#) 20-10-2016

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Rotterdam](#) 01-11-2016

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 18-10-2016

Vukota-Bojić v. Zwitserland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Midden-Nederland](#) 19-10-2016

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Moord op een camping op de Afsluitdijk. Vordering nabestaanden inzake begrafeniskosten en inzake reis- en verblijfkosten in verband met bijwonen zittingen. Laatste kosten komen ten laste van de Staat.

Verdachte is veroordeeld voor medeplegen van moord, maar vrijgesproken voor medeplegen van het wegmaken van het lijk. Vordering benadeelde partij, tevens nabestaande, tot vergoeding van begrafeniskosten en reis- en verblijfkosten in verband met bijwonen zittingen. Begrafeniskosten zijn toegewezen. De vordering inzake reis- en verblijfkosten is wel toegewezen, maar op grond van de Europese richtlijn 2012/29/EU en de wetsgeschiedenis bij artikel 260 Sv wordt deze vordering ten laste van de Staat gebracht.

Veroordeling voor medeplegen van moord volgde in de zaken ECLI:NL:RBNHO:2016:9098 en ECLI:NL:RBNHO:2016:9103. Vrijspraak voor medeplegen en veroordeling voor wegmaken van het lijk volgde in ECLI:NL:RBNHO:2016:9089.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 04-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2016:9098

Zaaknummer: 15/860226-15

Rechters: L.J. Saarloos, S.I.A.C. Angenent-Bakker en H. Brouwer

Advocaten: Y. Moszkowicz

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Poging tot zware mishandeling van politieagent. Agent voegt zich als benadeelde partij en vordert € 500 immateriële schadevergoeding, onder meer wegens inbreuk op integriteit als politieagent. Vordering toegewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 03-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2016:8380

Zaaknummer: 10/681182-16

Rechters: A.A. Kalk, K. Bakker en S.R.B. Walther

Advocaten: R. van den Hemel

Wetsartikelen: 302 Sr en 350 Sr

RECHTSPRAAK

Naar het voormalig Joegoslavië uitgezonden beroepsmilitair; aan dienst gerelateerde PTSS niet aannemelijk.

Naar het voormalig Joegoslavië uitgezonden beroepsmilitair. Voor de Raad is niet aannemelijk geworden dat sprake is van dienstgerelateerde PTSS. Het onderzoeksrapport en de aanvullende reacties van de psychiater zijn zodanig overtuigend gemotiveerd dat het aanwijzen van een deskundige achterwege kan blijven. Vernietiging uitspraak. Beroep ongegrond. Appellant 2 heeft met juistheid de mate van invaliditeit op minder dan tien procent gesteld. Geen aanleiding voor een berekening van de uitkering naar een hoger invaliditeitspercentage dan vijf.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 03-11-2016

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2016:4198

Zaaknummer: 13/6355 MPW

Rechters: B.J. van de Griend, C.H. Bangma en M.T. Boerlage

Advocaten: M. Koolhoven en W.R.C. Adang

RECHTSPRAAK

X/Bethesda ziekenhuis en Y

In deze zaak gaat het om een procedure jegens de producent van een MoM-heupprothese. Deze procedure is ambtshalve doorgehaald. Het is de vraag of de MoM-prothese een ongeschikte hulpzaak is en zo ja, of toerekening van de tekortkoming door het gebruik van deze zaak aan de orthopedisch chirurg en het ziekenhuis redelijk is. De rechtbank gelast een comparitie van partijen.

In de onderhavige zaak staat de vraag centraal of het Bethesda ziekenhuis en de aldaar werkzame orthopedisch chirurg aansprakelijk kunnen worden gehouden voor de gezondheidsklachten van mevrouw X, die naar haar mening het gevolg zijn van de bij haar op 20 maart 2003 geplaatste *hip resurfacing* heupprothese. Deze heupprothese betreft een metaal-op-metaal heupprothese, MoM, geproduceerd door producent Corin. Mevrouw X heeft nadien verschillende, uiteenlopende, klachten ondervonden. Ook is zij na verloop van tijd slechter gaan lopen. De Nederlandse Orthopaedische Vereniging heeft zowel in 2006 als in 2011 haar zorgen geuit over het gebruik van de MoM-heupprothesen. In 2012 heeft de vereniging geadviseerd om het gebruik van de MoM-heupprothesen op te schorten. Bij mevrouw X is ondertussen op 12 september 2011 een botscan verricht. Ook zijn de kobaltwaarden gecontroleerd. De kobaltwaarde was 42,4 mol/l, waar een referentiewaarde geldt van 0-20 mol/l. Op 17 november 2011 is bij mevrouw X een hersteloperatie uitgevoerd, waarbij de *resurfacing* prothese is vervangen door een totale prothese. Na de hersteloperatie verdwenen de pijnklachten en verbeterde het looppatroon van mevrouw X. Na de hersteloperatie heeft pathologisch anatomisch onderzoek plaatsgevonden naar weefsel van mevrouw X. Uit dat onderzoek bleek dat er bij haar pseudotumoren zijn ontstaan. Mevrouw X meent, gezien bovenstaande, dat het ziekenhuis en de orthopedisch chirurg aansprakelijk zijn voor de door haar geleden schade en vordert een verklaring voor recht in die zin, evenals betaling van een voorschot. De aansprakelijkheid grondt zij op artikel 6:74 BW – de toerekenbare tekortkoming van de orthopedisch chirurg omdat hij bekend had moeten zijn met de risico's van de MoM-prothese en haar daarover niet heeft geïnformeerd. De aansprakelijkheid grondt zij ook op artikel 6:74 BW in samenhang gelezen met artikel 6:77 BW – de tekortkoming door het

gebruik van een ongeschikte zaak. Daarnaast grondt zij de aansprakelijkheid op artikel 6:173 BW en 6:181 BW – kwalitatieve aansprakelijkheid vanwege het bezit van een gebrekkige zaak. De aansprakelijkheid van het ziekenhuis grondt zij op artikel 7:462 BW – de centrale aansprakelijkheid. De rechtbank gaat er, zoals overigens niet in geschil tussen partijen, bij de beoordeling van uit dat de geplaatste MoM-heupprothese een (hulp)zaak is als bedoeld in artikel 6:77 BW omdat deze een ondergeschikt element is van de behandelingsovereenkomst (vgl. Gerechtshof 's-Hertogenbosch 25 november 2014, ECLI:NL:GHSHE:2014:4936). Op grond van deze bepaling wordt in het geval de geplaatste MoM-heupprothese ongeschikt was voor het doel waarvoor zij is gebruikt de tekortkoming die daardoor is ontstaan aan de orthopedisch chirurg en het ziekenhuis toegerekend, tenzij dit, gelet op de inhoud en de strekking van de behandelingsovereenkomst, de in het verkeer geldende opvattingen en de overige omstandigheden, onredelijk zou zijn. De rechtbank overweegt voorts dat – in het geval komt vast te staan dat de MoM-heupprothese gebrekkig is, hetgeen aan mevrouw X is om te bewijzen – deze tevens moet worden aangemerkt als een ongeschikte zaak in de zin van artikel 6:77 BW. Producent Corin is op grond van artikel 6:185 BW in beginsel aansprakelijk voor schade die door het gebrek is veroorzaakt. Aansprakelijkheid van Corin kan met zich brengen dat het onredelijk is een tekortkoming die door het gebruik van de MoM-heupprothese is ontstaan aan de orthopedisch chirurg en het ziekenhuis toe te rekenen, aldus de rechtbank in welk verband zij de parlementaire geschiedenis aanhaalt (*Kamerstukken II* 1975/76, 7729, 6-7, p. 70, MvA II). In aanvulling daarop overweegt de rechtbank dat de vraag of het in dit geval onredelijk is de tekortkoming aan de orthopedisch chirurg en het ziekenhuis toe te rekenen, afhangt van alle relevante omstandigheden van het geval, waaronder de vraag of de orthopedisch chirurg als behandelend arts een zelfstandig verwijt kan worden gemaakt. Een zodanig verwijt kan de orthopedisch chirurg naar het oordeel van de rechtbank in ieder geval worden gemaakt als hij op basis van de algemeen beschikbare wetenschappelijke kennis ten tijde van de operatie op 20 maart 2003 wist of kon weten dat sprake was van een gebrekkige zaak. Deze opmerking is overigens naar mijn mening vreemd, omdat bij kennis van het gebrek en gebruik van de zaak sprake is van schuld aan de zijde van de orthopedisch chirurg en artikel 6:77 BW mitsdien niet in beeld komt. Wat daar ook verder van zij, de rechtbank heeft besloten een comparitie van partijen te gelasten teneinde een aantal kwesties te bespreken, zoals de doorhaling van de procedure jegens de producent(en), andere (lopende) procedures en de benoeming van een deskundige. Ook wil de rechtbank de mogelijkheid van een schikking bespreken. *mr. dr. R.P. Wijne*

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 02-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2016:4839

Zaaknummer: C/19/103908 / HA ZA 14-65

Rechters: S.M. Schothorst, J.A. Werkema en S. Dijkstra

Advocaten: J.F.D. Bruinsma, E.J.P. Schothorst-Gransier, J. Meyst-Michels en M.J.J. de Ridder

Wetsartikelen: 6:77 BW, 7:446 BW, 7:462 BW en 6:185 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Doodslag; vordering materiële schadevergoeding toegewezen. Niet-ontvankelijkverklaring vordering ter zake immateriële schadevergoeding.

Doodslag van 19-jarige jongen. Gevangenisstraf van zes jaar. Vordering benadeelde partij ter zake materiële schade (niet nader gespecificeerd) toegewezen ad € 7.300,38. Niet-ontvankelijkverklaring van vordering ter zake immateriële schade (€ 9.000) betreffende shockschade, omdat schade bij gebrek aan duidelijke psychiatrische onderbouwing niet in rechte kan worden vastgesteld.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 02-11-2016

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2016:4845

Zaaknummer: 20-002616-14

Rechters: P.M. Frielink, W.E.C.A. Valkenburg en G.P.F.M. Pols

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

X en Y zijn door Z mishandeld en beledigd.

Z is aansprakelijk voor de gevolgen van de onrechtmatige daad en dient de daardoor ontstane schade te vergoeden. De rechtbank is van oordeel dat zonder nader onderzoek, waarbij ook de medische voorgeschiedenis van X en Y betrokken dient te worden, geen eenduidig oordeel is te geven over het causaal verband tussen de klachten die X en Y ervaren en de mishandeling/het onrechtmatig handelen. Eerst is nader onderzoek naar de medische causaliteit nodig voordat de juridische causaliteit kan worden beoordeeld. De rechtbank heeft dan ook behoefte aan deskundige voorlichting om te beoordelen of (en in hoeverre) de door X en Y gestelde klachten als gevolg van de mishandeling zijn aan te merken.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 02-11-2016

Zaaknummer: C/10/491720/ HA 7A 15-1296

RECHTSPRAAK

Deelgeschil: whiplash, vordering om schaderegeling op te pakken afgewezen, deelgeschil volstrekt onnodig ingesteld (kosten deelgeschil dan ook afgewezen).

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 01-11-2016

Zaaknummer: C/l o/502038 / HA RK 16-398

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doden 68-jarige vrouw en poging tot het doden van 78-jarige man. Gevangenisstraf 25 jaar. Vordering benadeelde partij (onder meer verplaatste schade).

Verdachte heeft een 68-jarige vrouw in haar woning met meerdere messteken om het leven gebracht. Een half jaar later pleegt hij een gewelddadige overval op een ouder echtpaar, waarbij hij zeer ernstig geweld toepaste op de man, die hij vervolgens voor dood achterliet. Verdachte wordt veroordeeld wegens doodslag van de vrouw en poging tot doodslag van de man, met een gevangenisstraf van 25 jaar.

Vordering nabestaande van de vrouw tot vergoeding van € 13.238,31 (niet nader gespecificeerd) is toegewezen. Vordering benadeelde partij, ingesteld door de man, ziet op materiële schadeposten. Van gevorderde bedrag (€ 9.833,15) wordt € 4.460,65 toegewezen. Beoordeling van de gevorderde niet-verzekerde medische kosten (€ 150) levert een onevenredige belasting van het geding op, omdat deze post ziet op mogelijk toekomstige en dus nog onzekere) kosten van psychologische behandeling. Beoordeling van causaliteitsvereiste ter zake de gevorderde verhuiskosten levert eveneens een onevenredige belasting op.

Met betrekking tot de post 'verplaatste schade' (vgl. artikel 6:107 BW) – gevorderd: door zoon opgenomen vakantiedagen; kosten gemaakt voor 'persoonlijke verzorging' – oordeelt de rechtbank dat onduidelijk is in hoeverre de schade een rechtstreeks gevolg is van het bewezenverklaarde.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 01-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2016:6809

Zaaknummer: 02/820680-15 en 02/821575

Rechters: E.C.H. Kouwenhoven, M.M. Veldhuizen en I.M.L. Felix

Advocaten: N. Assiouki

Wetsartikelen: 287 Sr en 288 Sr

RECHTSPRAAK

Geschil over de afgifte aan X van een door de aansprakelijkheidsverzekeraar van de Stichting en de gynaecoloog in deze zaak ingewonnen expertise van een radioloog.

X is op 29 september 2005 in het Waterlandziekenhuis via een keizersnede bevallen van Y. Na de geboorte is bij Y een hoge dwarslaesie geconstateerd. Veduma is ingeschakeld om te adviseren over het handelen van de dienstdoende gynaecoloog in het kader van een op onzorgvuldigheid van dat handelen gebaseerde aansprakelijkstelling. Veduma verwerkt daarbij noodzakelijkerwijs persoonsgegevens betreffende X in de zin van (artikel 1 aanhef en onder a en b van) de Wbp, welke wet de implementatie vormt van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, p. 31). Het betreft immers het handelen tijdens de bevalling van X c.q. de geboorte van Y. Dit brengt echter niet mee dat X op de voet van artikel 35 Wbp recht heeft op inzage, afschrift of afgifte van alle (integrale) bescheiden waarop haar persoonsgegevens voorkomen, waarover Veduma beschikt.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 01-11-2016

Zaaknummer: C/05/304243 / HA RK 16-125/546/512

RECHTSPRAAK

De chauffeur van een vrachtwagen komt ten val op een bedrijfsterrein. Het hof overweegt na toetsing aan de Kelderluik-criteria dat de eigenaar van het terrein niet aansprakelijk is op grond van artikel 6:162 BW en ook niet op grond van artikel 6:174 BW.

Appellant heeft op het bedrijfsterrein van geïntimeerde zijn vrachtwagen op een weegbrug gezet en is uitgestapt. Daarna is hij, over de weegbrug, vóór de vrachtwagen langsgelopen en ten val gekomen, met letselschade tot gevolg.

Bij dagvaarding in eerste aanleg heeft appellant – kort samengevat – een verklaring voor recht gevorderd dat geïntimeerde aansprakelijk is voor de door appellant geleden schade op grond van artikel 6:162 BW. De rechtbank wees de vordering af.

In hoger beroep legt appellant aan zijn vordering ten grondslag dat geïntimeerde heeft gehandeld in strijd met hetgeen volgens het maatschappelijk verkeer betaamt, nu zij een op haar rustende zorgplicht heeft verzaakt door niet de benodigde voorzorgsmaatregelen te treffen ter voorkoming van schade als gevolg van een gevaarlijke situatie.

Partijen zijn het erover eens dat de vraag of geïntimeerde onrechtmatig heeft gehandeld jegens appellant beantwoord dient te worden aan de hand van de Kelderluik-criteria. Daarmee ligt de vraag voor of geïntimeerde voldoende en adequate maatregelen heeft getroffen ter voorkoming van dit gevaar. Het hof beantwoordt die vraag bevestigend. Geïntimeerde heeft onderbouwd dat een in gladheidsbestrijding gespecialiseerd bedrijf de twee dagen voor het ongeval werkzaamheden heeft verricht en geïntimeerde heeft aangevoerd dat in de tijd daarna tot aan het ongeval geen neerslag is gevallen. Het hof overweegt dat mede daarom niet als vaststaand kan worden aangenomen dat er sneeuw op de weegplaat lag.

Naar het oordeel van het hof moeten de door geïntimeerde getroffen maatregelen, onder meer herhaaldelijk strooien op de dagen dat winterse neerslag viel, in het algemeen als voldoende worden beschouwd ter voorkoming van het gevaar van vallen. Het hof neemt daarbij mede in overweging dat het hier gaat om een bedrijventerrein dat niet intensief werd gebruikt en overweegt dat geen bijzondere omstandigheden zijn gesteld of gebleken die de conclusie

rechtvaardigen dat in deze situatie meer of andere maatregelen van geïntimeerde konden worden verlangd, te meer nu geïntimeerde na de laatste strooi- en veegwerkzaamheden geen meldingen of signalen had ontvangen van gladheid.

Appellant heeft nog aangevoerd dat van geïntimeerde verlangd had kunnen worden dat hij waarschuwborden had geplaatst teneinde chauffeurs opmerkzaam te maken op mogelijke gladheid. Naar het oordeel van het hof kan in het midden blijven of het plaatsen van waarschuwborden in deze situatie redelijkerwijs van geïntimeerde verlangd kon worden. Het hof overweegt namelijk dat niet is in te zien waartoe een waarschuwbord in dit geval had geleid, daar appellant heeft gesteld dat hij wist dat hij voorzichtiger moest lopen omdat het al een paar dagen had gesneeuwd.

Het hof komt aldus tot de conclusie dat van onrechtmatig handelen van geïntimeerde in de zin van artikel 6:162 BW geen sprake is geweest. Als deze zaak beoordeeld zou worden langs de criteria van artikel 6:174 BW, zo overweegt het hof, dan leidt dit niet tot een andere uitkomst. Het hof overweegt namelijk dat de dan geldende maatstaven overeenkomen met de Kelderluik-criteria (vgl. HR 7 oktober 2016, ECLI:NL:HR:2016:2283) en bekrachtigt ten slotte het vonnis waarvan beroep.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 01-11-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:4310

Zaaknummer: 200.172.118/01

Rechters: A.W.H. Vink, J.F. Aalders en J.M. de Jongh

Advocaten: J.J. Baltus en J. Streefkerk

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:174 BW

RECHTSPRAAK

Ontvankelijkheid hoger beroep van eerder incidenteel vonnis en tussenvonnis. Onderzoeksrapporten verzekeraar. Voorschot op de schade.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 01-11-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:8777

Zaaknummer: 200.161.601

Rechters: R.A. Dozy, H. de Hek en H. Wammes

Advocaten: D.J. van der Kolk en M.P.H. van Maanen Winters

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Poging tot doodslag. Vordering tot vergoeding materiële schade (niet-uitbetaalde werkuren; niet-genoten vakantie; kosten rechtsbijstand) en immateriële schade.

Verdachte is veroordeeld voor poging tot doodslag. Het slachtoffer vordert diverse materiële schadeposten. De rechtbank wijst de vordering ter zake niet-uitbetaalde werkuren en opgenomen vakantiedagen ter waarde van € 1.620 af, nu het slachtoffer ten tijde van het incident in loondienst was en zij zich voor deze schade tot de werkgever moet wenden. De gevorderde vergoeding van de kosten voor nieuwe tickets voor een vakantie is ook afgewezen, omdat het slachtoffer een onjuiste onderbouwing heeft gegeven. Zij stelde de vakantie te hebben uitgesteld, maar gebleken is dat zij enkele dagen langer op de vakantiebestemming is gebleven. Zij heeft onvoldoende onderbouwd waarom de kosten voor deze keuze ten laste van verdachte moeten komen.

Kosten van rechtsbijstand toegewezen (€ 600) conform Liquidatietarief kantonzaken. Het slachtoffer vorderde verder immateriële schadevergoeding ad € 12.500, welk bedrag aanzienlijk hoger is dan bedragen die in vergelijkbare gevallen zijn toegewezen. Ter motivering van dit hogere bedrag stelde het slachtoffer dat de poging tot doodslag was ingegeven door antisemitisme. Dat laatste acht de rechtbank niet bewezen, zodat zij verdachte naar billijkheid veroordeeld tot een bedrag van € 1.500.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 28-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2016:7003

Zaaknummer: 13/669086-16

Rechters: F.M. Wieland, J.B. Oreel en R.A.J. Hübel

Advocaten: J. Nijssen

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Afwijzing aansprakelijkheid voor de eventuele schade ten gevolge van het ongeval. Voldoende zekerheid met betrekking tot schade en aansprakelijke partij van belang, niet bepalend is (de veel later ontstane zekerheid met betrekking tot) de precieze aard en omvang van het letsel en van de schade.

Afwijzing aansprakelijkheid voor de eventuele schade ten gevolge van het ongeval. Appellante heeft niet binnen de in artikel 6 lid 7 BZA gestelde termijn van dertig dagen aan het bevoegd gezag een mededeling als bedoeld in die bepaling gedaan. Geen redenen opgegeven voor het niet tijdig doen van een mededeling. Toen de specialist besloot haar aan te melden voor een revalidatiedagbehandeling, moet bij appellante voldoende zekerheid hebben bestaan dat zij schade had en over de aansprakelijke partij. Dat bij haar pas veel later zekerheid bestond over de precieze aard en omvang en ernst van het letsel en van de schade is niet bepalend.

Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat de ziekmelding meer heeft ingehouden dan de mededeling aan de school dat zij wegens haar klachten niet in staat was om te werken, mogelijk onder vermelding van de oorzaak van die klachten.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 27-10-2016

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2016:4117

Zaaknummer: 15/1095 AW

Rechters: N.J. van Vulpen-Grootjans, J.J.T. van den Corput en M.T. Boerlage

Advocaten: A. Hansma en H.J. Brouwer

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Ontucht door 63-jarige man met minderjarig achternichtje. Veroordeling tot vergoeding materiële schade (reiskosten; € 91,84) en immateriële schade (€ 3.500) toegewezen. Verzoek van verdachte om van gevorderde € 3.500 slechts € 1.500 als voorschot toe te wijzen niet gehonoreerd.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 27-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2016:4139

Zaaknummer: 08.770051.16

Rechters: N.J.C. Monincx, S.M.M. Bordenga en F. Koster

Advocaten: J.H. Rump

Wetsartikelen: 244 Sr en 249 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Woningoverval op bejaard echtpaar. Vorderingen benadeelde partijen (slachtoffers en verzekeraar). Overlijden van benadeelde partij staat aan toewijzing vordering niet in de weg. Gesubrogeerde verzekeraar is niet bevoegd zich als benadeelde partij in het strafproces te voegen.

Gewelddadige woningoverval op bejaard echtpaar. De twee slachtoffers hebben zich als benadeelde partij in het strafproces gevoegd en vorderen beide € 6.000 aan immateriële schadevergoeding.

Het hof wijst de vorderingen toe en overweegt dat daaraan niet in de weg staat dat één van beide slachtoffers inmiddels is overleden. Ook de gesubrogeerde verzekeraar (artikel 7:962 BW) heeft zich als benadeelde partij gevoegd met (in appèl) een vordering ad € 9.933. Deze verzekeraar is niet-ontvankelijk verklaard aangezien een gesubrogeerde verzekeraar ingevolge artikel 51f Sv niet bevoegd is zich als benadeelde partij te voegen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 26-10-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:4251

Zaaknummer: 23-001708-15

Rechters: M.J.A. Plaisier, A.E.M. Röttgering en M. Gonggrijp-van Mourik

Wetsartikelen: 312 Sr

RECHTSPRAAK

De rechtbank oordeelt dat de verzekeraar niet is gebonden aan het op gezamenlijk verzoek van partijen opgestelde rapport van de arbeidsdeskundige. Nu de arbeidsdeskundige heeft nagelaten het door de orthopedisch chirurg vastgestelde objectieve beperkingenprofiel bij zijn rapportage te betrekken, voldoet de rapportage niet aan de eisen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

Op gezamenlijk verzoek van benadeelde en verzekeraar Limited is een arbeidsdeskundige ingeschakeld om het verlies van verdienvermogen van benadeelde te bepalen. De rechtbank gaat voorbij aan het verweer van de verzekeraar dat het rapport slechts diende als 'praatstuk' en niet als deskundigenbericht. Nu het niet onaannemelijk is dat het rapport uiteindelijk zou bijdragen aan een definitieve regeling tussen partijen en zij gezamenlijk opdracht hebben gegeven tot het uitbrengen van het rapport, houdt de rechtbank het ervoor dat het rapport tussen partijen heeft te gelden als een deskundigenrapport dat op gezamenlijk verzoek van partijen is opgesteld.

Wat betreft de gebondenheid van de verzekeraar aan het bericht stelt de rechtbank voorop dat partijen in beginsel gebonden zijn aan de inhoud van een deskundigenbericht dat op hun gezamenlijk verzoek is opgesteld, tenzij er zwaarwegende bezwaren zijn in te brengen tegen dat bericht. Daarvan is onder andere sprake indien het rapport niet voldoet aan daaraan te stellen eisen van onpartijdigheid, consistentie, inzichtelijkheid en logica.

De rechtbank merkt op dat de arbeidsdeskundige in het onderhavige geval de aan hem verstrekte rapportage van de orthopedisch chirurg en een bericht van een kliniek niet bij zijn rapport heeft betrokken. De verzekeraar heeft in dit verband onweersproken gesteld dat de arbeidsdeskundige is uitgegaan van de subjectieve beperkingen van het slachtoffer in plaats van het door een deskundige vastgestelde objectieve beperkingenprofiel. Dit is in strijd met de voor arbeidsdeskundigen geldende gedragscode, die de objectiviteit van de rapportage waarborgt. Daaruit volgt dat het rapport van de arbeidsdeskundige daarmee niet voldoet aan de eisen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Het rapport kan daarom niet als uitgangspunt worden gebruikt voor de schadebegroting.

De rechtbank wijst vervolgens het verzoek af om voor recht te verklaren dat de knieklachten en -beperkingen van benadeelde in causaal verband staan met het ongeval. Ook het verzoek om een aanvullend voorschot wordt afgewezen. Wat betreft de kosten van het deelgeschil merkt de rechtbank op dat de zaak niet dusdanig complex is dat deze een tijdsbesteding van 32:20 uur rechtvaardigt; zij gaat uit van 20 uur.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 25-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:5718

Zaaknummer: C/16/411459 / HL RK 16-31

Rechters: J.M. van Jaarsveld

Advocaten: Y.B. Boendermaker en A.F. Collignon-Smit Sibinga

RECHTSPRAAK

werknemer/(materiële) werkgever

(Materiële) werkgever heeft niet voldaan aan de op haar rustende zorgplicht en is uit dien hoofde aansprakelijk voor de gevolgen van het bedrijfsongeval.

Werknemer is op 2 september 2013 bij Oranje Personeelsdiensten in dienst getreden. Oranje Personeelsdiensten heeft werknemer medio februari 2015 bericht dat hij zou worden uitgeleend aan X. Op 8 april 2015 is werknemer een bedrijfsongeval overkomen op de slachtbaan waardoor hij letsel aan zijn linkerarm heeft opgelopen. Bij brief van 10 augustus 2015 heeft werknemer X aansprakelijk gesteld voor het bedrijfsongeval. X heeft de aansprakelijkstelling overhandigd aan haar aansprakelijkheidsverzekeraar Goudse Schadeverzekeringen N.V. (hierna: Goudse). In opdracht van Goudse heeft GRM Expertises een onderzoek verricht naar de toedracht van het ongeval. De uitkomst van dit onderzoek is neergelegd in een rapportage van 31 maart 2016. Per e-mailbericht van 28 april 2016 heeft Goudse aansprakelijkheid afgewezen. Werknemer verzoekt voor recht te verklaren dat X aansprakelijk gehouden moet worden voor de door werknemer geleden schade. De kantonrechter oordeelt als volgt. Op basis van de vermelde feiten, meer in het bijzonder de specialistenbrief van 31 augustus 2015 en de situatiebeschrijving van GRM Expertises, kan worden geconcludeerd dat werknemer tijdens de uitoefening van zijn werkzaamheden op 8 april 2015 een bedrijfsongeval is overkomen. Het had op de weg van X gelegen concreet te maken dat er sprake is van een andere oorzaak voor het letsel/de klachten van werknemer, hetgeen zij heeft nagelaten. X heeft de door werknemer gestelde ongevalstoedracht aldus onvoldoende gemotiveerd betwist. Nu gesteld noch gebleken is dat er sprake is geweest van opzet of bewuste roekeloosheid van werknemer, staat de kantonrechter vervolgens voor de vraag of X aan haar zorgplicht heeft voldaan. Uit de richtlijnen in samenhang met artikel 7:658 BW volgt dat op X niet alleen de verplichting rust om te zorgen voor een veilige werkplek, maar ook dat haar werknemers, met inbegrip van uitzendkrachten en tijdelijke arbeidskrachten, voldoende zijn geïnstrueerd en getraind in mesvaardigheid, alsmede voldoende zijn voorgelicht omtrent veilig werken met messen. De voorlichting, instructie en begeleiding op het gebied van arbeidsomstandigheden dient goed afgestemd te zijn op de doelgroep en dus ook geschikt voor medewerkers die de Nederlandse taal niet machtig zijn.

Zo nodig dient de voorlichting en instructie in een vreemde taal te geschieden. Dat X aan deze verplichtingen heeft voldaan is niet komen vast te staan. Voor zover in de stellingen van X ligt besloten dat het ontbreken van die voorlichting noch de taalbarrière causaal is geweest voor het uitschieten van het mes, volgt de kantonrechter X daarin niet. Niet uit te sluiten valt immers dat als werknemer een veiligheids- en/of werkinstructie voor het gebruik van het mes zou hebben gehad, toegesneden op zijn werkzaamheden aan de lopende transportbaan en in een voor hem begrijpelijke taal, het ongeval niet zou zijn voorgevallen. Volgt toewijzing van de vorderingen van werknemer.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 25-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2016:4149

Zaaknummer: 5101211 HA VERZ 16-72

Rechters: M. Willemse

Advocaten: S. van der Linden en M. van der Bent

Wetsartikelen: 7:658 BW, 7:611 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

De rechtbank is van oordeel dat het verzoek tot een deelgeschil volstrekt onterecht was, nu de verzoeker wist althans behoorde te weten dat partijen twisten over de relevante feiten waarvoor bewijslevering noodzakelijk is. Zonder nader onderzoek is geen eenduidig oordeel te geven over het causaal verband tussen de klachten en beperkingen en het ongeval. De vordering om de verzekeraar te veroordelen de schaderegeling verder ter hand te nemen acht de rechtbank te vaag.

X is op 14 oktober 2015 in zijn auto van achteren aangereden door een andere auto. De WAM-verzekeraar van de achteropaanrijder heeft aansprakelijkheid erkend, en heeft in het kader van de schaderegeling een voorschot van € 4.000 aan X voldaan. X verzoekt in deelgeschil veroordeling van de WAM-verzekeraar om i) de schaderegeling verder ter hand te nemen, ii) om bij wijze van voorschot op de schade aan X een bedrag van € 15.000 te betalen, iii) een bedrag van € 3.646,58 ter zake buitengerechtelijke kosten en iv) een bedrag van € 7.019,79 aan kosten ter behandeling van het verzoek.

De rechtbank is van oordeel dat de aard van dit geschil zich in beginsel leent voor behandeling in een deelgeschilprocedure, maar dat, gelet op de stellingen van partijen over en weer, niet valt in te zien dat beslechting van het aan haar voorgelegde verzoek tot toekenning van een nader voorschot van € 15.000 op enigerlei wijze zal kunnen bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst. Ten aanzien van het verzoek om de WAM-verzekeraar te veroordelen om de schaderegeling verder ter hand te nemen, overweegt de rechtbank dat het feit dat Allianz in dit dossier geen heil ziet in dooronderhandelen evident afdoet aan de slagingskans van het verzoek, waarvan vrijwillige medewerking en welwillendheid kernwaarden zijn. De rechtbank acht het verzoek bovendien te vaag: tot welke rechten en verplichtingen toewijzing ervan zal leiden is niet bepaalbaar.

De rechtbank constateert dat thans in hoge mate onzeker is of de door X gepresenteerde klachten en beperkingen (allemaal en in de gestelde mate) gevolg zijn van het ongeval, is van

oordeel dat zonder nader onderzoek geen eenduidig oordeel is te geven over het causaal verband tussen de klachten en beperkingen en het ongeval, en ziet geen grond de verzekeraar tot de gevraagde nadere voorschotbetaling te veroordelen.

Bij de beoordeling van de hoogte van de buitengerechtelijke kosten overweegt de rechtbank dat het invoeren van deskundige juridische bijstand door X weliswaar redelijk is, maar dat niet kan worden beoordeeld of de kosten ad € 3.646,58 als in redelijkheid gemaakte kosten aan de verzekeraar kunnen worden toegerekend, en er geen grond bestaat om te bepalen dat de verzekeraar dat bedrag dient te vergoeden. Ten aanzien van de kostenbegroting ex artikel 1019aa Rv overweegt de rechtbank dat de onderhavige beslissing zo voor de hand lag, dat het indienen van het verzoek als volstrekt onterecht dient te worden geoordeeld. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat X voor dit deelgeschil wist althans behoorde te weten dat partijen twisten over de relevante feiten waarvoor bewijslevering noodzakelijk is.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 20-10-2016

Zaaknummer: C/l o/502038 / HA RK 16-398

RECHTSPRAAK

De rechtbank neemt causaal verband aan tussen de medische fout (het niet tijdig verstrekken van botbeschermende medicatie terwijl langdurig Prednison is gebruikt) en de schade. Op basis van deskundigenberichten houdt zij Alrijne voor 67 procent van de schade aansprakelijk.

Benadeelde lijdt aan een chronische longziekte (COPD) en staat daarvoor sinds 2005 onder controle van een longarts X, verbonden aan de Alrijne Zorggroep (hierna Alrijne). Hij heeft gedurende lange tijd corticosteroïden (Prednison) gebruikt. Uit de 'Landelijke Richtlijn Osteoporose 2011' volgt dat dit gebruik de kans op osteoporose verhoogt en mede daardoor de kans op fracturen. In 2011 heeft benadeelde fracturen in zijn rugwervels opgelopen; eind 2011 wordt de diagnose botontkalking gesteld.

In december 2012 heeft MediRisk de aansprakelijkheid jegens X erkend. Gelet op het langdurige Prednison-gebruik van benadeelde vormt het niet tijdig verstrekken van botbeschermende medicatie een medische fout. Het punt dat partijen verdeeld houdt, is het causaal verband tussen de door het ziekenhuis erkende fout en de schade van benadeelde, bestaande uit twee gebroken wervels waardoor hij ernstig is geïnvaleerd.

Partijen hebben in onderling overleg een endocrinoloog gevraagd een rapportage op te stellen, maar er is een impasse ontstaan over de te stellen nadere vragen naar aanleiding van het opgestelde conceptrapport. De rechtbank overweegt dat de verzoeken, die zien op het causaal verband, zich lenen voor behandeling in een deelgeschil, nu het geschil over de vraagstelling voortvloeit uit het geschil omtrent de omvang van de aansprakelijkheid en de causaliteit en niet ondenkbaar is dat met een oordeel daarover de impasse tussen partijen kan worden doorbroken.

De rechtbank oordeelt dat het causaal verband kan worden vastgesteld op basis van de eerdere rapportage van de longarts en het conceptrapport van de endocrinoloog, waaruit volgt dat de toepasselijkheid van de omkeringsregel geen beoordeling behoeft. Op basis van beide rapporten is in voldoende mate komen vast te staan dat reeds in 2010 een noodzaak tot het

uitvoeren van botonderzoek en het toepassen van botbeschermende maatregelen bestond. Omdat bij een botbeschermende medicatie de reeds bestaande kans op het rugletsel met 67 procent zou zijn verkleind acht de rechtbank het redelijk om aan te nemen dat door het nalaten om botbeschermende medicatie voor te schrijven, de kans op het letsel met 67 procent is verhoogd. Dit betekent dat 67 procent van de schade die het gevolg is van het rugletsel en de daardoor veroorzaakte (rug)klachten aan Alrijne wordt toegerekend.

Nu uit de rapporten niet (een vermoeden) valt af te leiden dat de fout ook één of meer van de door benadeelde genoemde bijwerkingen heeft veroorzaakt, neemt de rechtbank aan dat in deze procedure niet het causaal verband tussen de fout en deze klachten kan worden aangenomen. Het verzoek tot een aanvullend onderzoek naar de hoeveelheden Prednison die zijn toegediend, wordt afgewezen, nu de rechtbank dit niet van belang acht in het kader van de oorspronkelijke aansprakelijkstelling.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 19-10-2016

Zaaknummer: C/16/391232/ HA RK 15-94

RECHTSPRAAK

Geen aansprakelijkheid manege vanwege ontbreken eigen energie van het dier.

Op 4 januari 2012 is verzoekster tijdens een groepsles een ongeval overgekomen. Verzoekster reed die dag op de aan verweersters toebehorende pony Likorette, een pony waarop zij reeds eerder had gereden. Tijdens de dubbelsprong weigerde Likorette de tweede hindernis te nemen. Verzoekster is hierdoor (voorover) van de pony af gevallen en met haar hoofd op de hindernis terechtgekomen. De (huidige) klachten van verzoekster bestaan onder meer uit hoofdpijn en een verminderde (cognitieve) belastbaarheid. Verzoekster droeg ten tijde van het ongeval een cap voorzien van het veiligheidskeurmerk.

Volgens verzoekster zijn verweersters aansprakelijk voor de door haar geleden en nog te lijden schade op grond van artikel 6:179 BW. Het is volgens verzoekster de eigen energie van Likorette geweest die tot het ongeval heeft geleid. Het abrupte stoppen met de uitvoering van de sprong was op eigen initiatief van Likorette en het onberekenbare element is daarin gelegen, aldus verzoekster. Verzoekster heeft Likorette geen opdracht gegeven om te stoppen. Verzoekster betwist dat zij een ruitersfout zou hebben gemaakt.

Verweersters stellen zich primair op het standpunt dat het verzoek van verzoekster om te bepalen dat verweersters aansprakelijk zijn zich niet leent voor een deelgeschilprocedure. Er zijn geen onderhandelingen gevoerd, de feitelijke toedracht van het ongeval is in debat en de beantwoording van de voorliggende vragen zal niet bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst. Subsidiar stellen verweersters zich op het standpunt dat zij niet aansprakelijk zijn voor de door verzoekster geleden schade op grond van artikel 6:179 BW, nu er sprake is van een ruitersfout. Voor het geval er wel sprake zou zijn van aansprakelijkheid van verweersters, beroepen verweersters zich op de eigen schuld van verzoekster.

Naar het oordeel van de rechtbank leent het onderhavige geschil zich met betrekking tot de aansprakelijkheidsvraag voor een deelgeschilprocedure.

De vraag of verweersters op grond van het bepaalde in artikel 6:179 BW aansprakelijk zijn voor de door verzoekster geleden schade, dient naar het oordeel van de rechtbank ontkennend te

worden beantwoord. Naar het oordeel van de rechtbank is er in het onderhavige geval geen sprake van een onberekenbaar element dat in de eigen energie van het dier ligt opgesloten. Dat Likorette vóór het de tweede hindernis nam langzamer ging lopen, onvoldoende sturing kreeg en vervolgens, vrij abrupt, tot stilstand kwam, is naar het oordeel van de rechtbank niet te beschouwen als een onberekenbaar gevolg van de eigen energie, maar als een te verwachten gedraging, veroorzaakt door de berijder. Likorette heeft onvoldoende aansturing gekregen waardoor zij de hindernis niet op de beoogde wijze heeft genomen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 19-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2016:4641

Zaaknummer: C/17/149241 / HA RK 16-44

Rechters: J.E. Biesma

Advocaten: J.I. van der Winden, J.R. Meelker en mr. I.K. Verhoeks

Wetsartikelen: 6:179 BW, 6:181 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Vukota-Bojić v. Zwitserland

Het EHRM oordeelt dat de inbreuk die is gemaakt op het recht op eerbiediging van het privéleven van verzekerde, doordat zij in opdracht van de verzekeraar diverse keren in het geheim is geobserveerd, niet bij wet is voorzien en daarmee niet gerechtvaardigd is. Het Hof kent € 8.000 toe wegens schending van artikel 8 EVRM.

Kern van deze zaak is de vraag of de inbreuk die is gemaakt op het recht op eerbiediging van het privéleven van verzekerde, doordat zij in opdracht van de verzekeraar diverse keren in het geheim is geobserveerd, gerechtvaardigd is (artikel 8 lid 2 EVRM). Daartoe moet worden beoordeeld of de inbreuk 'bij wet is voorzien'.

Het gaat om een aanspraak op uitkering wegens een verplicht afgesloten ongevalverzekering. Het EHRM overweegt dat het verrichten van het observatieonderzoek is gegrond op bepalingen uit de *Social Security Act* en de *Accident Insurance Act*, die in samenhang bezien bepalen dat indien de verzekerde niet voldoet aan haar verplichting om verzochte informatie te verstrekken, verzekeraars de noodzakelijke onderzoeksmaatregelen mogen instellen en de nodige informatie mogen vergaren. Daarbij mogen verzekeraars persoonsgegevens verwerken en opeisen.

Het EHRM merkt op dat het vervaardigen van (beeld)materiaal door middel van observatieonderzoek niet uitdrukkelijk of impliciet onder deze bepalingen lijken te vallen. De interpretatie van nationale bepalingen dient echter primair te worden overgelaten aan nationale rechters, en die zijn tot het (andersluidende) oordeel gekomen dat de genoemde bepalingen ook zien op observaties in het kader van verzekeringsgeschillen (r.o. 71).

Het komt vervolgens aan op de vraag of het Zwitserse recht voldoende waarborgen biedt om misbruik tegen te gaan. Het EHRM meent dat dit niet het geval is. Daarbij wijst het Hof in het bijzonder op de omstandigheid dat nergens een procedure wordt geïndiceerd die moet worden gevolgd om geheim observatieonderzoek bij verzekeringsgeschillen te autoriseren. Ook is nergens bepaald wat de maximale duur van de observaties is en hoe deze juridisch kan

worden betwist. Verzekeraars, hier optredend als '*public authorities*', is aldus een ruime discretionaire bevoegdheid toegekend om te bepalen wanneer een observatieonderzoek mag worden ingesteld, en voor hoelang. In de wet is voorts niets bepaald over de procedures ten aanzien van het bewaren, het gebruik en de vernietiging van, en de toegang tot de met de onderzoeken verkregen gegevens. Hierdoor is in het onderhavige geval onduidelijk gebleven waar en hoelang het observatierapport zou worden bewaard, wie hier toegang tot had en of benadeelde in dit geval juridische mogelijkheden had om de verwerking van het rapport te bestrijden. Dit maakt dat het risico op ongeautoriseerde toegang tot en verstrekking van het observatiemateriaal toeneemt.

Het voorgaande brengt het EHRM tot de conclusie dat de inmenging van de rechten van benadeelde niet 'bij wet is voorzien', waaruit volgt dat artikel 8 EVRM is geschonden. Het EHRM kent € 8.000 toe ter vergoeding van de immateriële schade.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 18-10-2016

Zaaknummer: 61838/10

RECHTSPRAAK

Haartransplantatie en beklag op website. Vrijheid van meningsuiting versus het recht op bescherming van eer of goede naam.

Vrijheid van meningsuiting versus het recht op bescherming van eer of goede naam. Belangenafweging. Gedaagde heeft een haartransplantatie ondergaan. Omdat een breder litteken dan gebruikelijk was ontstaan, heeft een littekencorrectie en tweemaal een hernieuwde haartransplantatie plaatsgevonden, welke niet tot het gewenste resultaat heeft geleid. Gedaagde heeft een website opgericht en beklag gedaan. Verwijdering van website www.transhairslachtoffers.nl.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 17-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:5780

Zaaknummer: 307561

Rechters: N.W. Huijgen

Advocaten: J.J. van Kuijk, P.J.A. Geelhoed en S. van der Linden

RECHTSPRAAK

Een vrouw wordt in haar eigen woning door verwurging om het leven gebracht. Haar destijds 7-jarige zoon, die haar aantrof, krijgt € 40.000 aan smartengeld wegens 'shockschade' toegewezen, waarbij de rechtbank onder meer rekening houdt met zijn jonge leeftijd ten tijde van het misdrijf, de gevolgen die hij daarvan ondervindt en de mogelijke (ernstige) gevolgen die hij daarvan gedurende zijn verdere leven nog zal ondervinden.

In 2013 is gedaagde de woning van het slachtoffer binnengedrongen en heeft hij haar door verwurging om het leven gebracht. De vader, moeder, broer, zus, ex-partner en minderjarige zoon van de ex-partner en het slachtoffer (de eisers) vorderen onder meer vergoeding van de immateriële schade die zij als gevolg hiervan hebben geleden (zgn. 'shockschade').

De rechtbank is van oordeel dat (alleen) ten aanzien van de minderjarige zoon sprake is van een directe en rechtstreekse confrontatie met de gevolgen van het misdrijf. Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting is naar het oordeel van de rechtbank genoegzaam komen vast te staan dat sprake is geweest van een dermate ernstige schok dat deze heeft geleid tot geestelijk letsel in de vorm van een in de psychiatrie erkend ziektebeeld.

Bij het bepalen van de hoogte van het smartengeld overweegt de rechtbank dat het in deze zaak gaat om een misdrijf dat is gepleegd in de eigen, veilige woonomgeving van de zoon, destijds 7 jaar oud, terwijl hij en zijn moeder 's nachts lagen te slapen. De rechtbank neemt in haar overwegingen onder meer mee de brute wijze waarop het slachtoffer om het leven is gebracht en de gruwelijke omstandigheden waaronder de zoon zijn moeder de ochtend daarna heeft aangetroffen. De rechtbank houdt rekening met de jonge leeftijd van de zoon ten tijde van het misdrijf, de gevolgen die hij daarvan ondervindt en de mogelijke (ernstige) gevolgen die hij daarvan gedurende zijn verdere leven nog zal ondervinden en kent een bedrag van € 40.000 smartengeld toe.

Ten aanzien van de overige eisers overweegt de rechtbank dat voor vergoeding van 'shockschade' alleen onder strikte voorwaarden plaats is. Hiermee strookt niet het vereiste van

het ongeval of directe confrontatie met zijn ernstige gevolgen vanwege de aard of ernst van de normschending, zoals vanwege het opzettelijke begaan daarvan, terzijde te stellen of af te zwakken (HR 9 oktober 2009, *NJ* 2010/387).

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 12-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:5852

Zaaknummer: 294607

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen, R.J.B. Boonekamp en T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: C.W. Langereis en M.A. Knobben

Wetsartikelen: 6:106 lid 1 sub b BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Zonder toestemming achterop fiets springen is onrechtmatig.

Als iemand na het stellen van een vraag niet zijn hoofd schudt of niet zegt dat hij niet akkoord is, betekent dit niet zonder meer dat ervan uitgegaan kan worden dat er wel toestemming wordt gegeven. Zo kan een antwoord bijvoorbeeld ook uitblijven omdat de vraag niet (goed) is gehoord.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 12-10-2016

Zaaknummer: C/18/158445/ HA ZA 15-160

RECHTSPRAAK

Foutief plaatsen dakkapel. Vergoeding kosten van herstel en immateriële schade wegens gederfd woongenot wegens aantasting in persoon (€ 2.000).

Appellant heeft een dakkapel geplaatst op het dak van de woning van geïntimeerden. Op basis van het rapport van een door het hof benoemde deskundige komt vast te staan dat de dakkapel niet voldoet aan de overeengekomen kwaliteitseisen en daarnaast zodanig hoog in het dak is geplaatst dat er niet op een normale wijze gebruik van kan worden gemaakt. Het hof wijst de vordering tot vergoeding van de kosten van herstel toe.

Daarnaast hebben geïntimeerden een vergoeding gevorderd wegens gederfd woongenot. Bij gederfd woongenot moet onderscheid worden gemaakt tussen vermogensschade en immateriële schade. Geïntimeerden hebben niet onderbouwd dat zij vermogensschade hebben geleden. Daarentegen zijn zij gedurende een periode van tien jaren wel zodanig ernstig in hun woongenot gestoord dat sprake is van een aantasting van de persoon als bedoeld in artikel 6:106 lid 1 BW. Het hof begroot deze schade op € 2.000 (r.o. 2.28-2.30).

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 11-10-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:8130

Zaaknummer: 200.119.938/01

Rechters: B.J.H. Hofstee, G. van Rijssen en I. Tubben

Advocaten: W.Y. Hofstra en S. van Steenwijk

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Raad/Italië

Verplichting tot schadeloosstellingsregeling opzettelijk gepleegde geweldsmisdrijven.

Deze zaak ziet op de implementatie door Italië van Richtlijn 2004/80/EG, die lidstaten verplicht tot invoering van een nationale schadeloosstellingsregeling voor slachtoffers van op hun grondgebied gepleegde opzettelijke geweldsmisdrijven. In Nederland is de richtlijn geïmplementeerd in artikel 18a van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven.

Het Hof oordeelt dat Italië ten onrechte niet heeft voorzien in een schadeloosstelling voor slachtoffers van alle opzettelijke geweldsmisdrijven op zijn grondgebied, nu sommige misdrijven niet onder de in Italië van kracht zijnde schadeloosstellingsregeling vallen.

Instantie: Hof van Justitie van de Europese Unie

Datum uitspraak: 11-10-2016

ECLI: ECLI:EU:C:2016:759

Zaaknummer: C-601/14

Rechters: A. Rosas, A. Borg Barthet, J. Malenovský, D. Šváby en C. Lycourgos

RECHTSPRAAK

***Berekening bijdrageplichtig inkomen. Vermogenstoets zorgtoeslag.
Uitsluiting letselschadevergoedingen van de VIB.***

Berekening bijdrageplichtig inkomen. Vermogenstoets zorgtoeslag. Besluit van 4 december 2013 tot stand gekomen om onder meer letselschadevergoedingen met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2013 uit te sluiten van de VIB. De uitzondering is beperkt tot letselschadevergoeding ontvangen tot 11 oktober 2010. Niet zodanig onredelijk. Geen sprake van willekeur.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 05-10-2016

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2016:3853

Zaaknummer: 15-627 AWBZ

Rechters: H.J. de Mooij, L.M. Tobé en N.R. Docter

Advocaten: M.F. Vermaat en B. Imhoff

RECHTSPRAAK

Vernietiging beschikking waarbij verzoek tot veroordeling van geïntimeerde in kosten van voorlopige deskundigenonderzoek was afgewezen.

Het hof is van oordeel dat ongeacht of uiteindelijk komt vast te staan dat geïntimeerde aansprakelijk kan worden gehouden voor enige letselschade van appellant, de kosten van deskundigenbijstand in het kader van de beantwoording van de vraag of appellant letsel heeft opgelopen door de onderhavige handelingen door geïntimeerde voor vergoeding door laatstgenoemde in aanmerking komen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 08-09-2016

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2016:4066

Zaaknummer: 200.188.871/01

Rechters: R.R.M. De Moor, L.Th.L.G. Pellis en A.J. Coster

Advocaten: I.J.M.A. Hustings-Goes en W.G.M. Vos

RECHTSPRAAK

Bij het lossen van een vrachtwagen loopt de vrachtwagenchauffeur letsel op. De vraag naar aansprakelijkheid van degene die de vrachtwagen loste, wordt uiteindelijk negatief beantwoord aan de hand van de criteria uit het Kelderluik-arrest. Daarbij is onder meer van belang dat de chauffeur aanvankelijk op een veilige afstand stond; de zorgplicht van gedaagde gaat niet zover dat hij gedurende zijn werkzaamheden steeds in de gaten moest houden of de chauffeur nog op een veilige afstand stond.

Tijdens het lossen van een vrachtwagen met een verreiker valt een strobaal uit de grijper op de vrachtwagenchauffeur, die letsel oploopt. In dit geding vordert hij een verklaring voor recht van aansprakelijkheid van gedaagde, die de vrachtwagen loste, voor de materiële en immateriële schade. Als primaire grondslag voert eiser artikel 6:173 BW aan, al dan niet jo. artikel 6:181 BW, en als subsidiaire grondslag artikel 6:162 BW.

Door de gemotiveerde betwisting van gedaagde acht de rechtbank niet bewezen dat de verreiker gebrekkig was en oordeelt zij dat de primaire grondslag de vordering niet kan dragen. De bedieningsfout die in het kader van de subsidiaire grondslag wordt verweten, acht de rechtbank door eiser onvoldoende geconcretiseerd. In het kader van de subsidiaire grondslag is dan nog van belang of voldoende voorzorgsmaatregelen zijn genomen door gedaagde. De rechtbank toetst de feiten aan de criteria uit het *Kelderluik*-arrest. Van belang acht de rechtbank onder meer dat eiser aanvankelijk op een veilige afstand stond, maar gedurende de werkzaamheden dicht bij het lossen is gekomen. De zorgplicht van gedaagde gaat volgens de rechtbank niet zover dat hij gedurende zijn werkzaamheden steeds in de gaten moest houden of eiser nog op een veilige afstand stond. Bovendien blijkt tijdens de zitting dat eiser zich bewust was van het gevaar dat bij verplaatsen van de strobalen aanwezig was. De rechtbank acht de zorgplicht van gedaagde hierom niet geschonden en wijst de vordering af.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 31-08-2016

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2016:8035

Zaaknummer: 4675305

Rechters: P.J. Jansen

Advocaten: N.T.G. Greven en H. van Lingen

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:173 BW